

A.B. (Δ)

**Αριθμός 838/2011**

**ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ**

**ΤΜΗΜΑ Β΄**

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 3 Φεβρουαρίου 2010 με την εξής σύνθεση: Δ. Κωστόπουλος, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Α.-Γ. Βώρος, Μ. Σταματελάτου-Μπεριάτου, Σύμβουλοι, Ι. Σύμπλης, Ι. Δημητρακόπουλος, Πάρεδροι. Γραμματέας η Κ. Κεχρολόγου.

Για να δικάσει την από 12 Απριλίου 2006 αίτηση:

του Προϊσταμένου Δ.Ο.Υ. ΦΑΒΕ Αθηνών, ο οποίος παρέστη με τον Παναγιώτη Πανάγο, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

κατά της Εταιρείας με την επωνυμία "KOCH TRANSPORTTECH-NIK Gmbh", που εδρεύει στην Αυστρία (UntereHauptstrasse 2A-2326 Langendorf), η οποία παρέστη με την δικηγόρο Ασπασία Μάλλιου (Α.Μ. 15587), που την διόρισε με ειδικό πληρεξούσιο.

Με την αίτηση αυτή ο αναιρεσείων Προϊστάμενος επιδιώκει να αναιρεθεί η υπ' αριθμ. 336/2005 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Παρέδρου Ι. Σύμπλη.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον αντιπρόσωπο του αναιρεσείοντος Προϊσταμένου, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και την πληρεξούσια της αναιρεσίβλητης εταιρείας, η οποία ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, γιά την άσκηση τής κρινομένης αιτήσεως δεν απαιτείται κατά

./.

νόμον η καταβολή παραβόλου.

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται παραδεκτώς η αναίρεση της 336/2005 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Με την απόφαση αυτήν απορρίφθηκε έφεση του αναιρεσείοντος Ελληνικού Δημοσίου κατά της 5437/2001 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία, κατ' αποδοχήν προσφυγής της αναιρεσίβλητης εταιρείας, είχε ακυρωθεί η 9786/18.6.1999 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της ΔΟΥ ΦΑΒΕ Αθηνών, είχε αναγνωρισθεί ότι η εταιρεία αυτή δεν υπέκειτο σε φόρο στην Ελλάδα για τις αμοιβές (δικαιώματα) που της είχαν καταβληθεί από την η ΔΕΗ και είχε διατάξει την επιστροφή παρακρατηθέντος φόρου εισοδήματος, ύψους 25.810.709 δραχμών, ως αχρεωστήτου.

3. Επειδή, στην παράγραφο 6 του άρθρου 13 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ΚΦΕ - ν. 2238/1994, Α' 151) ορίζεται ότι "Στις αλλοδαπές επιχειρήσεις και οργανισμούς που αναλαμβάνουν στην Ελλάδα κατάρτιση μελετών και σχεδίων ή τη διεξαγωγή ερευνών τεχνικής, οικονομικής ή επιστημονικής γενικά φύσεως, ανεξάρτητα αν αυτές εκπονούνται στην Ελλάδα ή στην αλλοδαπή ή την επίβλεψη και συντονισμό εκτέλεσης τεχνικών έργων που πραγματοποιούνται από τρίτους στην Ελλάδα ή την παροχή επιστημονικής φύσεως συμβουλών προς τον κύριο του εκτελούμενου στην Ελλάδα τεχνικού έργου, επιβάλλεται, για τα καθαρά κέρδη που αποκτούν από τις υπηρεσίες αυτές, φόρος εισοδήματος με συντελεστή δεκαεπτά και μισό τοις εκατό (17,50%), ο οποίος υπολογίζεται στη συνολική ακαθάριστη αμοιβή τους. Ο φόρος αυτός παρακρατείται από τον υπόχρεο για την καταβολή κατά την εκάστοτε πίστωση ή την καταβολή της αμοιβής στο δικαιούχο και αποδίδεται με σχετική δήλωση στην αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία το βραδύτερο μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του επόμενου από την παρακράτηση μήνα. Με την παρακράτηση του φόρου που ενεργείται σύμφωνα με τα πιο πάνω, εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση από το φόρο εισοδήματος των αλλοδαπών επιχειρήσεων και οργανισμών για τα κέρδη που αποκτούν από τις υπηρεσίες αυτές. [...]". Εξ άλλου, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 7 της Σύμβασης

μεταξύ τής Ελλάδας και τής Δημοκρατίας της Αυστρίας “περί αποφυγής της διπλής φορολογίας εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου”, που υπεγράφη στη Βιέννη στις 22.9.1970 και κυρώθηκε με το Άρθρο μόνο τού ν.δ. 994/1971 (Α 210) ορίζεται ότι “Τα κέρδη επιχειρήσεως ενός των συμβαλλομένων Κρατών θα φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω εκτός εάν η επιχείρησις διεξάγη εργασίας εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει μέσω μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως. Εάν η επιχείρησις διεξάγη εργασίας, ως προελέχθη, τα κέρδη της επιχειρήσεως θα φορολογούνται μόνον εν τω ετέρω Κράτει, αλλά μόνον εκείνα εξ αυτών τα οποία προέρχονται εκ της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως 2. Εάν επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διεξάγη εργασίας εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει διά μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως, εις έκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θα θεωρούνται ότι ανήκουν εις την εις την μόνιμον ταύτην εγκατάστασιν τα κέρδη τα οποία υπολογίζονται ότι θα επραγματοποιεί εάν ήτο διάφορος και χωριστή επιχείρησις ασχολουμένη με τας αυτάς ή παρομοίας δραστηριότητας υπό τας αυτάς ή παρομοίας συνθήκας και ενεργούσα τελείως ανεξαρτήτως από της επιχειρήσεως, της οποίας αποτελεί μόνιμον εγκατάστασιν”, στο άρθρο 5 τής ίδιας Σύμβασης (παρ. 1-3) ορίζεται ότι “1. Διά τους σκοπούς της Συμβάσεως ταύτης ο όρος “μόνιμος εγκατάστασις” σημαίνει καθωρισμένην επαγγελματικήν εγκατάστασιν, όπου αι εργασίαι της επιχειρήσεως διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει. 2. Ο όρος “μόνιμος εγκατάστασις” θα περιλαμβάνη ειδικώτερον: α) έδραν διοικήσεως, β) υποκαταστήματα, γ) γραφείον, δ) εργοστάσιον, ε) εργαστήριον στ) ορυχεία, λατομείον ή άλλον τρόπον ελμεταλλεύσεως φυσικών πόρων, ζ) τρόπον οικοδομήσεως ή κατασκευήν ή εργασίαν συναρμολογήσεως εγκαταστάσεων διάρκειας πλέον των δώδεκα μηνών. 3. Ο όρος “μόνιμος εγκατάστασις” δεν θα θεωρήται ως περιλαμβάνων: α) την χρησιμοποίησιν εγκαταστάσεων προοριζομένων αποκλειστικώς διά την αποθήκευσιν, έκθεσιν ή παράδοσιν αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν, β) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή

εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν αποκλειστικώς προς τον σκοπόν αποθηκεύσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως. γ) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν αποκλειστικώς προς τον σκοπόν επεξεργασίας υπό ετέρας επιχειρήσεως. δ) την διατήρησιν καθωρισμένης επαγγελματικής εγκαταστάσεως αποκλειστικώς προς τον σκοπόν αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων, ή συγκεντρώσεως πληροφοριών, διά την επιχείρησιν. ε) την διατήρησιν καθωρισμένης επαγγελματικής εγκαταστάσεως αποκλειστικώς προς τον σκοπόν διαφημίσεως, παροχής πληροφοριών, επιστημονικής ερεύνης ή παρομοίων ενεργειών, αι οποίαι έχουν προπαρασκευαστικόν ή επιβοηθητικόν χαρακτήρα διά την επιχείρησιν” και στο άρθρο 12 τής ίδιας Σύμβασης (παρ. 1, 4 και 5) ορίζεται ότι “1. Δικαιώματα προκύπτοντα εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών και καταβαλλόμενα εις κάτοικον του ετέρου συμβαλλομένου Κράτους θα φορολογούνται μόνον εις το έτερον τούτο Κράτος. 2. [...] 4. Ο όρος "δικαιώματα", ως χρησιμοποιείται εν τω άρθρω τούτω, σημαίνει πληρωμάς πάσης φύσεως γενομένας έναντι χρήσεως, ή δικαιώματος χρήσεως οιοδήποτε συγγραφικού δικαιώματος, φορολογικής καλλιτεχνικής, ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων και των κινηματογραφικών ταινιών, ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή διά την χρήσιν ή το δικαίωμα χρήσεως, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή διά πληροφορίας αφορώσας βιομηχανικήν, εμπορικήν ή επιστημονικήν εμπειρίαν. 5. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν θα εφαρμόζονται εάν ο λαμβάνων τα δικαιώματα, τυγχάνων κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρή εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, εις το οποίον προκύπτουσι τα δικαιώματα, μόνιμον εγκατάστασιν προς την οποίαν το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία εξ ης προκύπτουν τα δικαιώματα (royalties) έχουν άμεσον σχέσιν. Εις την περίπτωση ταύτην θα εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 7”. Κατά την έννοια τών ανωτέρω διατάξεων, Αυστριακή επιχείρησις δεν αποκτά μόνιμη

εγκατάσταση στην Ελλάδα εκ μόνης τής συμμετοχής της σε “όμιλο επιχειρήσεων” (consortium) ο οποίος αναπτύσσει επιχειρηματική δραστηριότητα (όπως είναι η μελέτη και κατασκευή τεχνικού έργου) στην Ελλάδα, εκτός αν και η ίδια διεξάγει, στα πλαίσια τής δραστηριότητας αυτής, εργασίες μέσω εγκαταστάσεως στην Ελλάδα, που πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί αυτοτελώς ως “μόνιμη εγκατάσταση” κατά την έννοια του άρθρου 5 τής Σύμβασης. Δεν ασκεί δε επιρροή, από την άποψη αυτή, ούτε το αν ο όμιλος έχει συγκροτηθεί ως κοινοπραξία κατά το Ελληνικό δίκαιο ή μη, ούτε το αν στον όμιλο περιλαμβάνονται και Ελληνικές επιχειρήσεις, ούτε αν η δραστηριότητα την οποία από κοινού ο όμιλος έχει αναλάβει συνεπάγεται αναγκαίως διεξαγωγή μέρους τών εργασιών μέσω μονίμου εγκαταστάσεως στην Ελλάδα (όπως συμβαίνει στην περίπτωση που η εκτέλεση τού τεχνικού έργου συνεπάγεται διατήρηση εργοταξίου για διάστημα μεγαλύτερο από 12 μήνες), εφ’ όσον η Αυστριακή εταιρεία ούτε συμμετέχει η ίδια στις εργασίες τού εργοταξίου, ούτε διεξάγει αυτοτελώς εργασίες μέσω αυτού, τούτο δε διότι το εργοτάξιο αποτελεί επαγγελματική εγκατάσταση μόνο τών μελών τού ομίλου που διεξάγουν εργασίες σε αυτό ή μέσω αυτού (και δη, όπως συνάγεται από την παράγραφο 2 τού άρθρου 7 τής Σύμβασης, μόνο για τις εργασίες αυτές, αυτοτελώς εξεταζόμενες). Μειοψήφησε η Σύμβουλος κ. Βασιλική Καλαντζή, η οποία διετύπωσε την άποψη ότι αν οι εργασίες διεξάγονται εις εκτέλεση συμβάσεως, κατά τους όρους τής οποίας τα μέλη τού ομίλου ευθύνονται από κοινού και αλληλεγγύως για την εκπλήρωση τής παροχής και η παροχή αφορά σε αντικείμενο το οποίο είναι ενιαίο κατά την αντίληψη τών συναλλαγών (όπως είναι η εκτέλεση τεχνικού έργου με το σύστημα μελέτης - κατασκευής), η ύπαρξη μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα κρίνεται ενιαία για όλα τα μέλη τού ομίλου, ως εάν να επρόκειτο για ενιαία επιχείρηση. Είναι δε διαφορετικό ζήτημα το αν συγκεκριμένη εργασία τής Αυστριακής επιχειρήσεως - μέλους τού ομίλου εκτελέσθηκε μέσω αυτής τής μονίμου εγκαταστάσεως ή αν εκτελέσθηκε προηγουμένως και κεχωρισμένως, απ’ ευθείας από την έδρα της στο εξωτερικό (πρβλ. ΣΕ 1932/1992, 410/1994).

4. Επειδή, εν προκειμένω, κατά τα εκτιθέμενα στην προσβαλλομένη

./.

απόφαση, “όμιλος επιχειρήσεων” (consortium) αποτελούμενος από την αναιρεσίβλητη Αυστριακή εταιρεία και την Ελληνική εταιρεία “ΜΕΤΚΑ ΑΕ”, ανέλαβε, με τις 1560449/22.4.1996 (και την 6835/19.11.1997 τροποποιητική), 1570546/26.6.1997 και 1570541/26.6.1997 συμβάσεις, τις οποίες συνήψε με την ΔΕΗ, την εκτέλεση τού έργου “Μελέτη - προμήθεια και εγκατάσταση συστήματος μεταφοράς υγρής και ιπτάμενης τέφρας ΑΗΣ Μεγαλόπολης και Πτολεμαΐδας - Μελέτη - προμήθεια και εγκατάσταση ελαστικών ταινιών μεταφοράς υγρής τέφρας από τις κεφαλές τών μεταλικών ταινιών στα σιλό υγρής τέφρας με ‘ripe conveyors’”. Ειδικότερα, η αναιρεσίβλητη ανέλαβε την μελέτη συστήματος και τον μηχανολογικό και ηλεκτρολογικό εξοπλισμό και η “ΜΕΤΚΑ ΑΕ” ανέλαβε τον μηχανολογικό εξοπλισμό και την εγκατάσταση και επίβλεψη μηχανολογικού και ηλεκτρολογικού εξοπλισμού. Για τις αμοιβές (δικαιώματα) που καταβλήθηκαν από την ΔΕΗ στην αναιρεσίβλητη κατά την χρονική περίοδο από τον Μάρτιο τού 1997 έως τον Ιανουάριο τού 1998, ύψους 147.490.760 δραχμών, παρακρατήθηκε από την ΔΕΗ και αποδόθηκε στο Δημόσιο φόρος εισοδήματος συνολικού ποσού 25.810.709 δραχμών. Η αναιρεσίβλητη, με τις 1046284-6/10.4.1998 αιτήσεις που υπέβαλε στην φορολογική αρχή για λογαριασμό της η εταιρεία “ΜΕΤΚΑ ΑΕ”, ζήτησε την επιστροφή τού εν λόγω φόρου, ως αχρεωστήτου. Το αίτημα αυτό απορρίφθηκε από την φορολογική αρχή, με την αιτιολογία ότι πρόκειται για εισόδημα προερχόμενο από την μόνιμη εγκατάσταση που η αναιρεσίβλητη απέκτησε στην Ελλάδα, ως μέλος ομίλου επιχειρήσεων που εκτέλεσε στην Ελλάδα έργα τα οποία δήρκεσαν πάνω από 12 μήνες. Το διοικητικό εφετείο, “λαμβάνοντας υπόψη 1) ότι η εφεσίβλητη [ήδη αναιρεσίβλητη] αλλοδαπή εταιρεία με έδρα την Αυστρία, αποτελούσα με την Ελληνική εταιρεία “ΜΕΤΚΑ ΑΕ” όμιλο επιχειρήσεων (consortium που στερείται νομικής προσωπικότητας) υπέγραψε μαζί με την Ελληνική εταιρεία με τη ΔΕΗ [...] συμβάσεις με βάση τις οποίες [...] ανέλαβε την υποχρέωση πώλησης στη ΔΕΗ [...] εξοπλισμού και κατάρτιση μελέτης και σχεδιασμού τού συστήματος μεταφοράς υγρής και ιπτάμενης τέφρας [...], ενώ η ημεδαπή εταιρεία “ΜΕΤΚΑ ΑΕ” εκτέλεσε την εγκατάσταση τού συστήματος με βάση τον [...] εξοπλισμό που

πώλησε η εφεσίβλητη στη ΔΕΗ μαζί με τις μελέτες και τα σχέδια εγκατάστασής τους, γεγονός άλλωστε που αποδεικνύεται από το ότι κάθε μέλος τού ομίλου εξέδωσε χωριστά απευθείας προς τη ΔΕΗ τιμολόγια για τις υπηρεσίες που παρέσχε στη ΔΕΗ 2) Ότι από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί ότι η εφεσίβλητη [ήδη αναιρεσίβλητη] διατήρησε οποιουδήποτε είδους υλική εγκατάσταση (γραφείο, υποκατάστημα, εργοστάσιο, εργοτάξιο ούτε διεξήγαγε εργασίες οικοδόμησης ή κατασκευής ή συναρμολόγησης εγκαταστάσεων στην Ελλάδα μέσω των οποίων άσκησε την εν λόγω επιχειρηματική της δραστηριότητα και ότι μόνο το γεγονός ότι συμμετέχει στον όμιλο επιχειρήσεων με την “ΜΕΤΚΑ ΑΕ” δεν μπορεί να θεωρηθεί αρκετό για την απόκτηση μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα, ενώ εξάλλου τα παραπάνω περιστατικά δεν συγκροτούν την έννοια τής μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις τού άρθρου 5 τής Ελληνοαυστριακής Σύμβασης”, έκρινε, κατ' επικύρωση ομοίας κρίσεως τού διοικητικού πρωτοδικείου, ότι η αναιρεσίβλητη δεν έχει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα και συνεπώς δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος για τις αμοιβές που τής κατέβαλε η ΔΕΗ. Περαιτέρω δε, δέχθηκε, κατ' απόρριψη σχετικού λόγου εφέσεως τού Δημοσίου, ότι μόνιμη εγκατάσταση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ιδρύει ούτε ο όρος των συμβάσεων, σύμφωνα με τον οποίο τα μέλη τού ομίλου ενέχονται και ευθύνονται έναντι τής ΔΕΗ ενιαία, αλληλέγγυα και εις ολόκληρο για την εκπλήρωση τού συνόλου των συμβατικών υποχρεώσεων τού ομίλου, διότι ο όρος αυτός αποσκοπούσε απλώς στην εξασφάλιση τής ΔΕΗ ότι το έργο θα εκτελεσθεί οπωσδήποτε, στην ανάγκη με την οικονομική συνδρομή τής Αυστριακής εταιρείας, που είναι η ισχυρότερη τού ομίλου.

5. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι, εν προκειμένω, η επιχειρηματική σύμπραξη στην οποία μετείχε η αναιρεσίβλητη είχε (κατ' ορθή απόδοση τού όρου consortium) χαρακτήρα κοινοπραξίας και ως κοινοπραξία χαρακτηρίζεται στην σύμβαση (ζήτημα επί τού οποίου, κατά το αναιρεσεϊόν Δημόσιο, παρέλειψε να κρίνει το διοικητικό εφετείο) και ότι, κατά την έννοια τής Ελληνοαυστριακής Συμβάσεως, Αυστριακή επιχείρηση η οποία συμμετέχει

κοινοπρακτικώς στην εκτέλεση τεχνικού έργου στην Ελλάδα, αποκτά μόνιμη εγκατάσταση “και δη τουλάχιστον την εγκατάσταση τής ημεδαπής εταιρείας με την οποία συμπράττει, τούτο δε ανεξαρτήτως τού είδους τών ειδικότερων εργασιών του τεχνικού έργου στις οποίες μετέχει”, εφ’ όσον μάλιστα κάθε μέλος τού ομίλου (κοινοπραξίας) ευθύνεται για την πλήρη εκτέλεση τού έργου και όλα τα μέλη τού ομίλου εκπροσωπούνται από κοινό εκπρόσωπο καθ’ όλη τη διάρκεια τής ισχύος τής συμβάσεως. Ο πιο πάνω λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος, διότι ούτε μόνη η συμμετοχή σε κοινοπραξία που εκτελεί τεχνικό έργο στην Ελλάδα συνιστά μόνιμη εγκατάσταση, όπως έχει εκτεθεί σε προηγούμενη σκέψη, ούτε η αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη για την εκτέλεση τού συνόλου τού έργου συνιστά, αυτή καθ’ εαυτή, εκτέλεση εργασίας, και δη μέσω μονίμου εγκαταστάσεως. Κατά την ειδικότερη δε γνώμη τού Παρέδρου Ιωάννου Σύμπλη, ο προβαλλόμενος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος προεχόντως ως αλυσιτελής, καθ’ ο μέρος δεν πλήσσει την σκέψη τής προσβαλλομένης αποφάσεως ότι δεν αποδείχθηκε υλική εγκατάσταση ή παρουσία τής αναιρεσίβλητης στην Ελλάδα, διά τής οποίας να έχουν εκτελεσθεί οι επίμαχες εργασίες και, επομένως, και υπό την νόμω αβάσιμο εκδοχή ότι η συμμετοχή στον όμιλο (consortium ή κοινοπραξία) συνιστά μόνιμο εγκατάσταση, πάντως, το εισόδημα τής αναιρεσίβλητης δεν είναι, κατά την Σύμβαση, φορολογητέο στην Ελλάδα, εφ’ όσον δεν αποδεικνύεται ότι εκτήθη μέσω τής εγκαταστάσεως αυτής. Αν και, κατά την μειοψηφήσασα γνώμη, εν όψει τού ενιαίου αντικειμένου τού έργου, την ενιαίας εκπροσώπησης τού ομίλου (κοινοπραξίας) και της αλληλέγγυας και εις ολόκληρον ευθύνης κάθε μέλους της για την καλή εκτέλεση τού συνόλου τού έργου (τα οποία δέχεται η προσβαλλομένη απόφαση), η αναιρεσίβλητη απέκτησε πράγματι μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα.

6. Επειδή, συμφώνως προς τα ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση.

#### **Διά ταύτα**

Απορρίπτει την αίτηση.

Επιβάλλει στο Δημόσιο την δικαστική δαπάνη τής αναιρεσίβλητης

./.

εταιρείας, που ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 20 Απριλίου 2010 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 16<sup>ης</sup> Μαρτίου 2011.

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος

Η Γραμματέας

Δ. Κωστόπουλος

Κ. Κεχρολόγου